

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr 92 van 15 juni 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van X nationaliteit, op 29 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 12 december 2006 met toepassing van artikel 235, §3 van voornoemde wet.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. VEREECKE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nopens de rechtspleging.
2. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 januari 2006 het Rijk binnen en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. De aanvraag wordt op 4 april 2006 ontvankelijk verklaard. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en heeft op 15 september 2006 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
3. Nopens de feiten

4. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing:

U zou een X uit X zijn. Uw vader zou een boedhist geweest zijn en uw moeder een moslim. Ze zouden beiden reeds overleden zijn. Eind 1991 zou uw dorp aangevallen zijn door de "X". Ze zouden het dorp platgebrand hebben en u zou met vele anderen gevlucht zijn. U zou naar Bangladesh gegaan zijn, waar u iemand kende, genaamd Abu. U zou verschillende jaren bij hem gewoond hebben. In 1998 zou u uw eigen winkel in X geopend hebben. Deze winkel zou door een ongeluk in 2003 afgebrand zijn. U zou geen vergoeding gekregen hebben van de eigenaar van het gebouw, dus zou u naar X verhuisd zijn, waar u een tweede winkel begon. U zou iemand hebben kunnen inhuren, genaamd X, om u te helpen in uw zaak. U zou hier problemen gekregen hebben met gangsters van de X League. Ze zouden geweigerd hebben om te betalen. Ze zouden u neergestoken hebben, maar u durfde geen klacht neer te leggen. Op 3 november 2005 zou uw werknemer ruzie gekregen hebben met deze gangsters. Ze zouden hem gedood hebben. U zou gevlucht zijn. De volgende dag zou u een klacht neergelegd hebben bij de politie. U zou zich hierna uit angst verstopt gehouden hebben. Uw tegenstanders zouden overgestapt zijn naar de regeringspartij. U zou een lokale zakenman gecontacteerd hebben die u kon helpen bij uw vlucht. Eind november 2005 zou u X verlaten hebben. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart uit X voor.

5. Nopens de ontvankelijkheid.

6. Verweerder roept een exceptie van onontvankelijkheid in omdat verzoeker geen belang zou hebben bij zijn beroep. Verweerder stelt dat, overeenkomstig het "X"-beginsel, geen gunstig gevolg kan worden verleend aan een beroep waarbij de verzoekende partij de overheid bij het nemen van de beslissing bewust heeft pogen te misleiden (*R.v.St. nr. 82.924 van 18 oktober 1999; R.v.St., nr. 82.925 van 18 oktober 1999; R.v.St. nr. 89.451 van 31 augustus 2000; R.v.St., nr. 91.452 van 7 december 2000*). Verweerder beroept zich op de bestreden beslissing, waarin wordt gesteld dat verzoekende partij getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door bij zijn asielaanvraag een onjuiste identiteit voor te wenden.
7. Art.39/56 Vw. vergt dat de vreemdeling, die een beroep zoals bedoeld in artikel 39/2 Vw. instelt bij de Raad, een benadeling of belang aantoonst. In casu houdt verzoekers belang in dat de bestreden beslissing hem niet de vluchtelingenstatus in de zin van art. 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vw.) toekent. In vreemdelingenzaken geldt dat dit belang wettig moet zijn. Dit houdt in dat het belang niet door fraude mag aangetast zijn (zie *R. v. St. 100.045, 23 oktober 2001, R. v. St. 98.827, 12 september 2001*). Van fraude kan enkel sprake zijn indien uit de gegevens van de zaak op onmiskenbare wijze vaststaat dat verzoeker bewust de asieloverheden heeft willen misleiden omtrent zijn identiteit.
8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker enkel en alleen een identiteitskaart heeft voorgelegd ter staving van zijn relaas. Het betreft een duplicaat van een identiteitskaart van een burger van de Unie van Myanmar afgeleverd op 6 maart 1989 door de X Divisie die zich in het uiterste zuiden van Myanmar nabij Thailand bevindt. (*Ref. CEDOCA rb2005 - 005w dd. 23 mei 2006*). Tijdens het gehoorverslag ten gronde (p.3) stelt verzoeker dat de "*Chairman Office in Alu Chury dorp, X district*" de identiteitskaart aanmaakte en uitvaardigde. De asielinstanties hebben verzoeker gewezen op de kennelijke ongerijmdheden tussen zijn vermeende identiteit en de gegevens op zijn identiteitskaart. Verzoeker verklaart tijdens het gehoorverslag ten gronde (p.2 en 4) dat hij zijn identiteitskaart niet kan lezen, en dat "*iemand die het wel kan lezen, zei dat deze kleur van identiteitskaart voor X*" geldt, "*en dat het voor X 'rood' is*". Verzoeker stelt in hetzelfde gesprek dat zijn identiteitskaart een origineel is. Verzoeker stelt dat hij geboren is in X (*vragenlijst CGVS, bijgevoegd blad p.1 - 2*) in de regio van noord Arakan. Volgens de gegevens op de identiteitskaart ("*Green Card*") zou de houder van de kaart geboren zijn in

Rambree, een plaats die niet gelegen is in noord Arakan (*Antwoorddocument CEDOCA rb2005 - 005w, dd. 23 mei 2006*). Tijdens een gesprek (*Gehoورverslag ten gronde, CGVS, p. 4*) ontkent verzoeker dit gegeven ten stelligste zonder verdere verduidelijkingen.

9. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Ref. CEDOCA rb2005 - 005w dd. 23 mei 2006, p.2) blijkt dat op de identiteitskaart melding gemaakt wordt van een litteken (*identification mark: "scar on the forehead"*). In antwoord op de vraag of hij een litteken op het voorhoofd heeft, ontkent verzoeker dit onomstotelijk gegeven (*Gehoورverslag ten gronde, CGVS, p. 4*).
10. Uit wat voorafgaat stelt de Raad vast dat verzoeker een identiteitskaart heeft voorgelegd waarvan de inhoud onmogelijk te rijmen valt met verzoekers relaas. Verzoeker heeft bij zijn asielaanvraag bewust een andere identiteit en mogelijks ook andere nationaliteit opgegeven. Verzoeker heeft zodoende bewust getracht de asielinstanties te misleiden (*R.v.St. nr 163620 van 16/10/2006; R.v.St. nr. 156015 van 8/03/2006; R.v.St. 151121 van 9/11/2005*). Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel "X" kan geen gunstig gevolg verleend worden aan het beroep van een vreemdeling die wetens en willens bedrog pleegt bij het indienen van een asielaanvraag. De exceptie wordt aanvaard. Het beroep wordt niet ontvankelijk verklaard.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 juni 2007 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

K. DECLERCK.